

מועד חתימת המסמך : 19.3.23
בבית המשפט המחוזי מרכז - לוד

ע"מ 25670-10-22
בפני כבוד השופט גורמן
קבוע ליום 6.6.23

המערער: עמית בני מוסאי ת.ז. 21782552
מרח' ברקת ראובן 26/7 חולון
טל': 0506-793438 דוא"ל: k7@013.net

- נ ג ד -

המשיב: מנהל מס ערך מוסף - תל אביב 2
ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
בית קרדן, מנחם בגין 154 תל אביב 6492107
טל': 073-3924888 ; פקס': 02-6864008

מועד אחרון להגשת כתב התשובה המתוקן : 19.3.23.

כתב תשובה מתוקן מטעם המשיב

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 19.2.23, מתכבד בזאת המשיב, מנהל מס ערך מוסף - תל אביב 2 (להלן: "המשיב"), להגיש כתב תשובה מתוקן מטעמו, כדלהלן.

מבוא

1. המשיב מכחיש את כל האמור בכתב הערעור פרט למה שיודה בו במפורש בכתב תשובה זה.
2. העדר התייחסות מצד המשיב לאילו מטענות המערער, עמית בני מוסאי (להלן: "המערער"), או לעובדות המועלות על ידו במסגרת כתב הערעור, אינו מהווה הסכמה מצד המשיב.
3. אין המשיב נוטל על עצמו כל נטל ו/או עול הוכחה ו/או ראיה שאינם מוטלים עליו על פי הדין.
4. כל פעולותיו של המשיב הנוגעות לערעור זה נעשו על פי הדין ובמועדים הקבועים בדין.
5. עניינו של הערעור דנן הוא בהחלטה בהשגה - שומת תשומות, שיצאה למערער לתקופת הדיווח 04/2021, בה קבע המשיב, כי המערער ניכה מס תשומות בגין רכישת רכב פרטי בניגוד לתקנה 14 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: "תקנות מע"מ").
6. קרן המס בהחלטה בהשגה - שומת תשומות היא 21,587 ₪.
7. המשיב חוזר על כל הנימוקים שפורטו בהחלטה בהשגה, ויבקש להוסיף הבהרותיו והתייחסותו, כדלקמן.

העובדות

8. המערער עובד כמורה דרך, והחל מחודש 06/2020 הפך מעוסק פטור לעוסק מורשה על פי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו – 1975 (להלן: "חוק מע"מ" או "החוק").
9. המערער רכש בחודש 06/2020, רכב מסוג סובארו 4X4 דגם GT7DYTL כינוי מסחרי XV, סוג M1, משקל 1,970 ק"ג, בעל 5 מקומות ישיבה (שני מקומות ישיבה מקדימה ושלושה מקומות ישיבה מאחורה), מספר רישוי 174-19-002 (להלן: "הרכב"). עלותו של הרכב היתה 126,982 ₪ בתוספת מע"מ בסך 21,587 ₪ ואגרת רישוי בסך 2,130 ₪. סה"כ שילם המערער, אפוא, בעבור הרכב 150,700 ₪.
10. המערער ובת זוגתו, הגב' רביב מוסאי מיטל, רשומים כבעלים של הרכב במשרד הרישוי.
 - * חשבונית המס בגין רכישת הרכב מצ"ב כנספח 1.
 - * רישיון הרכב מצ"ב כנספח 2.
 - * תמונות של הרכב מצ"ב כנספח 3.
11. בתאריך 17.9.20 הגיש המערער את הדו"ח התקופתי לחודשים 07-08/2020, בו דרש ניכוי מס תשומות בגין רכישת הרכב.
12. נציגת המשיב, הגב' זינט עבדה, ראש ענף גבייה ואכיפה, הודיעה למערער ולרו"ח שלו, כי המערער אינו זכאי לניכוי מס תשומות בגין רכישת הרכב. בהתאם לאמור, בתאריך 24.9.2020, הגיש המערער דו"ח מתקן, בו לא דרש בניכוי את מס התשומות בגין רכישת הרכב.
13. חרף האמור, בדו"ח התקופתי לחודשים 03-04/2021, שב ודרש המערער לנכות מס תשומות בגין רכישת הרכב. הגשת הדו"ח יצרה למערער זכאות להחזר מס תשומות בגובה המע"מ אשר שילם בגין רכישת הרכב, קרי - סך של 21,587 ₪.
 - * פלט מחשב ממערכת שע"מ בעניין דוחות המערער מצ"ב כנספח 4.
14. לאחר הליך ביקורת שערך המשיב ובדיקת החזר מס התשומות שנוצר למערער כאמור, מצא המשיב, כי המערער דרש ניכוי מס תשומות בשל רכישת הרכב בניגוד לתקנה 14 לתקנות מע"מ, האוסרת על ניכוי מס תשומות בגין רכישת רכב פרטי, למעט במקרים חריגים. לפיכך, ביום 16.11.21, הוציא המשיב למערער שומת מס תשומות בגין ניכוי מס התשומות האמור. קרן המס בשומה היא 21,587 ₪¹.
 - * שומת מס התשומות מצ"ב כנספח 5.
15. המערער, אשר לא השלים עם השומה, הגיש השגה למשיב במכתב הנושא תאריך 15.12.21 (בטעות כינה המערער את המכתב כערעור). ההשגה התקבלה אצל המשיב ביום 27.12.21.
 - * השגת המערער מצ"ב כנספח 6.
16. ביום 18.7.22, לאחר שמיעת טיעוני המערער, החליט המשיב לדחות את ההשגה.
 - * החלטת המשיב בהשגה מצ"ב כנספח 7.

¹ יצוין, כי מאחר שמדובר בהחזר מס, וההחזר לא התקבל אצל המערער, המערער אינו חב בריבית והפרשי הצמדה המפורטים בשומה. יחד עם זאת, ככל שהערעור יתקבל, יהיה זכאי המערער לקבל את החזר המס בתוספת של ריבית והפרשי הצמדה, כדין.

17. המערער לא השלים עם החלטת המשיב בהשגה, והגיש ערעור זה בפני בית המשפט הנכבד. מכאן הערעור שבפנינו.

המסגרת הנורמטיבית

18. סעיף 38(א) לחוק קובע, בין היתר, כי: "עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את מס התשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה לו כדין...".

19. "מס תשומות" מוגדר בסעיף 1 לחוק, באופן הבא: "מס הערך המוסף שהוטל על מכירת נכסים לעוסק, על יבוא נכסים בידי עוסק או על מתן שירותים לעוסק, הכל לצרכי עסקו או לשימוש בעסקו";

20. סעיף 41 לחוק מע"מ קובע עקרון יסוד בחוק מע"מ - "עקרון ההקבלה", לפיו אין לנכות מס תשומות אלא בגין עסקה החייבת במס. וזו לשון הסעיף: "אין לנכות מס על תשומות אלא אם הן לשימוש בעסקה החייבת במס" [ראה לעניין זה, בין היתר, ע"א 711/89 בית אסיה בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ (מיסים 5/ה-122); ע"א 125/83 דנות חברה להשקעות בע"מ נ' מנהל המכס והבלו (פ"ד מא(1) 272, 268; ע"א 1651/08 צביון בע"מ נ' ממונה מע"מ גוש דן (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.5.10)].

21. הנה כי כן, על פי רוב, עוסק רשאי לנכות מס תשומות אשר שימש את עסקו לביצוע עסקה החייבת במס.

22. על פי רוב אמרנו, משום שהמחוקק הסמיך את שר האוצר, במסגרת סעיף 44 לחוק מע"מ, לקבוע דרך כלל או לסוג מסוים של עוסקים או עסקאות, הוראות בדבר - "1) נכסים ושירותים אשר מס התשומות ששולם על עסקאות בהם או על יבואם לא יהא ניתן לניכוי, או שהזכות לנכותו תוגבל כפי שקבע"; [ההדגשה אינה במקור - הח"מ].

23. ואכן, מכוח סמכות זו שבחוק, התקין שר האוצר את תקנה 14 לתקנות מע"מ, שכותרתה היא: "איסור לנכות מס תשומות על רכב מנועי". תקנה משנה 14(א) קובעת כדלהלן:

"(א) המס שהוטל על מכירת רכב פרטי לעוסק או על יבוא רכב כאמור בידי עוסק לא יהיה ניתן לניכוי." [ההדגשה אינה במקור - הח"מ].

24. "רכב פרטי" לעניין תקנה 14 הנ"ל, מוגדר בתקנה 1(1)(ב) לתקנות מע"מ, כדלהלן:

"רכב נוסעים פרטי, רכב פרטי דו-שימושי, רכב מסחרי אחד ורכב מסחרי בלתי אחד² כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 ובלבד שמשקלו הכולל המותר של רכב מסחרי כאמור אינו עולה על 3,500 ק"ג, וכן רכב המפורט בתוספת הרביעית, דומה לו במהותו או זהה לו, אך למעט ג'יפ המועסק דרך קבע בתנאי שדה או בחצרי העסק או המפעל." [ההדגשה אינה במקור - הח"מ].

25. "רכב נוסעים פרטי" מוגדר בתקנה 1 לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), כך: "רכב מנועי פרטי המיועד להסיע נוסעים אשר צוין ברישיון הרכב שלו סיווג ראשי M1";

26. אם כן, בהתאם לתקנה 14(א) לתקנות מע"מ, חל איסור על ניכוי מס תשומות בגין רכישה של רכב פרטי שהוא:

א. רכב מנועי פרטי המיועד להסיע נוסעים שמסווג ברישיון הרכב M1;

ב. רכב מהסוג המפורט בתוספת הרביעית לתקנות מע"מ, דומה לו במהותו או זהה לו.

² יצוין, כי בתקנות התעבורה נמחקו ההגדרות לרכב פרטי דו-שימושי, רכב פרטי אחד ורכב מסחרי בלתי אחד.

27. התכלית העומדת ביסוד הוראת תקנת משנה 14(א) לתקנות מע"מ, האוסרת על ניכוי מס תשומות בגין רכישה של רכב פרטי, היא כי רכב פרטי נועד במהותו לשימוש פרטי, ומשום כך ביקש מחוקק המשנה למנוע התדיינויות וקבע לגביו חזקה חלוטה לפיה יראו את השימוש ברכב כאמור כשימוש שאינו לצורכי העסק.

עמד על כך בית משפט המחוזי בתל אביב, כבוד השופטת י' סרוסי, במסגרת ע"מ 9652-01-17 **בטחון שרותים אבידר בע"מ נ' מנהל מע"מ ת"א 3** (נבו, 25.9.19) (להלן: **פס"ד בטחון שרותים**):

"תכלית האיסור על ניכוי מס תשומות בגין מכירת או השכרת "רכב פרטי", כהגדרתו בתקנה 1(1)(ב) לתקנות, (כמו גם במקרה של רכישת טובת הנאה לרווחתו ולתועלתו של העובד, ראו החלק הראשון של פסק הדין) מבוססת על העובדה שמדובר בנכס שבמהותו הוא לשימוש פרטי או, לכל הפחות, על פי מהותו ניתן לעשות בו גם שימוש פרטי.

מתקין התקנה, שביקש למנוע התדיינויות חוזרות ונשנות וחיכוך מתמיד בין העוסק לבין רשויות מע"מ, קבע חזקה חלוטה לפיה יראו את השימוש ברכב פרטי בעסק כשימוש שאינו לצורכי העסק, ומשכך יישלל ניכוי במלואו. חזקה זו חלה הן לעניין מהות השימוש ברכב הפרטי והן לעניין שיעור השימוש בו." [פס"ד 87].

28. לחזקה הקבועה בתקנה 14(א) לתקנות מע"מ הנ"ל, נקבעו בתקנה 14(ב) לתקנות מע"מ מספר חריגים, שבהתקיימותם, יותר לעוסק ניכוי מס תשומות בגין רכישה או יבוא של רכב פרטי. וכך קובעת תקנה 14(ב) לתקנות מע"מ:

"(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו במקרים הבאים:

(1) בוטל;

(2) היבוא או הרכישה נעשו -

(א) בידי עוסק שעיקר עסקו מכירת רכב, לרבות רכב פרטי משומש, לגבי רכב שאין בו שימוש ואינו מיועד לשימוש לבד ממכירתו במהלך העסק;

(ב) בידי עוסק אחר אם הרכב משמש אך ורק לאחד מאלה:

ללימוד נהיגה בבית ספר לנהיגה.

להשכרת רכב בידי מי שעסקו השכרת רכב.

להסעת נוסעים במהלך העסק, בידי מי שעסקו הסעת נוסעים.

לסיוורים וטיולי שטח, בידי מי שעסקו ארגון סיוורים או טיולים כאמור."

29. הערעור הנדון עוסק בעיקרו בחלופות השלישית והרביעית המנויות בתקנת משנה 14(ב)(2) לתקנות מע"מ, קרי - "בידי עוסק אחר אם הרכב משמש אך ורק לאחד מאלה: ... להסעת נוסעים במהלך העסק, בידי מי שעסקו הסעת נוסעים. לסיוורים וטיולי שטח, בידי מי שעסקו ארגון סיוורים או טיולים כאמור". [ההדגשה אינה במקור - הח"מ].

30. בהתאם להלכה, החריגים המנויים בתקנה 14(ב) לתקנות מע"מ מהווים רשימה סגורה ושמורים למקרים חריגים בלבד [ע"מ 1149-10-13 מיקוד שמירה אבטחה שירותים ונקיון בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ - ירושלים (נבו, 13.5.14)], שאושר במסגרת ע"א 7288/14 מיקוד שמירה אבטחה שירותים ונקיון בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ - ירושלים (נבו, 29.2.16); פס"ד בטחון שרותים].

31. עוסק המבקש להיכנס לתוך רשימה סגורה זו, שמשמעותה היא הקלה במס, מוטל עליו נטל הוכחה משמעותי לשכנע מדוע הוא נכנס במסגרת אותה הקלה [ע"מ 56410-11-10 כ.צ.ט. נוביס בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים (נבו, 5.6.13), פס' 37; ע"מ 49880-06-15 עופר נכסי רעננה בע"מ נ' פקיד שומה חיפה (נבו, 2.11.17), פס' 57].

32. הנה כי כן, לאור האמור עד כה, הכלל הוא שמס התשומות בגין רכישת רכב פרטי אינו מותר בניכוי, בכפוף לרשימה מצומצמת של חריגים, כאשר עוסק המבקש להיכלל בגדר החריג המצומצם, נדרש לעמוד בנטל הוכחה זאת, ומוטל עליו נטל הוכחה משמעותי.

המערער אינו רשאי לנכות את מס תשומות בגין רכישת הרכב הפרטי

33. המערער רכש את הרכב בחודש 06/2020. כמפורט לעיל, הרכב מסווג ברישיון הרכב M1. הרכב מיועד להסעת 5 נוסעים כולל הנהג (שני מקומות ישיבה מקדימה ושלושה מקומות ישיבה מאחורה). כלומר, עסקינן ברכב פרטי לצורך תקנה 14 לתקנות מע"מ, ואין כל רלבנטיות לכך שברישייון הרכב מצוין כי הרכב הוא מדברי.

34. מאחר שעסקינן ברכב פרטי, בהתאם לתקנה 14(א) לתקנות מע"מ, המערער אינו רשאי לנכות מס תשומות בגין רכישתו. זאת ועוד, המערער אף אינו נכנס בגדר החריגים המצויים בתקנה 14(ב) לתקנות מע"מ, והוא כלל לא הוכיח אחרת.

35. כאמור, תקנה 14(ב)(2) לתקנות מע"מ קובעת, כי עוסק יהיה רשאי לנכות מס תשומות בגין רכישת רכב פרטי, ובלבד שהרכב משמש אך ורק לאחת מן הפעילויות המנויות בתקנה: ללימוד נהיגה בבית ספר לנהיגה; להשכרת רכב בידי מי שעסקו השכרת רכב; להסעת נוסעים במהלך העסק, בידי מי שעסקו הסעת נוסעים; לסיורים וטיולי שטח, בידי מי שעסקו ארגון סיורים או טיולים כאמור.

36. במקרה הנדון, המערער אינו בעל בית ספר לנהיגה, והוא גם אינו בעל עסק להשכרת רכבים. כלומר, המערער אינו עונה על שתי החלופות הראשונות שבתקנה 14(ב)(2) לתקנות מע"מ. כמו כן, המערער, מורה דרך במקצועו, אינו בעל עסק להסעת נוסעים. קרי, המערער אף אינו נכנס בגדרי החלופה השלישית (בנוסף לכך שאינו עוסק שימוש ברכב אך ורק לצורך זה, כפי שנעמוד להלן).

37. נותרנו, אם כן, עם החלופה הרביעית והאחרונה: "לסיורים וטיולי שטח, בידי מי שעסקו ארגון סיורים או טיולים כאמור." נזכיר, כי לא די בכך שהרכב ישמש לפעילות האמורה, אלא שהוא צריך לשמש אך ורק לצורך פעילות זו, כאשר כל שימוש החורג מכך, אינו מאפשר להיכנס בגדרי החלופה.

קרי, המדובר בשני תנאים מצטברים: א) שהרכב הפרטי ישמש לסיורים וטיולי שטח בידי מי שעסקו ארגון סיורים או טיולים כאמור; ב) שהרכב הפרטי ישמש אך ורק לפעילות זו.

38. המערער אינו נכנס אף בגדרי חלופה זו, היות שהרכב אינו משמש אך ורק לפעילות האמורה. לעניין זה יצויין, כי מרבית חשבוניות המס, שהוצאו על ידי המערער, מפרטות פעילות של הדרכה והסעה, וסיורים וירטואליים. כמו כן, המערער עושה ברכב שימושים פרטיים. כך, למשל, המערער עשה שימוש ברכב לצורך הגעה למשרדי המשיב, וגם על מנת לפגוש תיירים.

כך מסר המערער בעדות מיום 28.6.22: "שאלה: האם הרכב משמש אותך אך ורק להסעת נוסעים בעסקך? תשובה: לפגישה איתך הגעתי עם הרכב ויש לו עוד שימושים לעבודה שלי, אני נוסע איתו לפגוש תיירים, אני לא תמיד מסיע תיירים חלק מהעבודה זה רק הדרכה ואז הרכב משמש אותי להגיע לאתרים. שאלה: האם הרכב משמש אותך גם בנסיעות פרטיות? תשובה: לעיתים רחוקות, לפעמים אני תקופה ארוכה לא

בבית, נמצא בעבודה כמדריך ואז הרכב לא בשימוש. שאלה: האם הרכב משמש אותך בסופי שבוע לנסיעות פרטיות שלא במסגרת העבודה? תשובה: לפעמים. " [ש' 7 - 13].

* הודעת המערער מיום 28.6.22 מצ"ב כנספח 8.

* חשבוניות עסקה של המערער מצ"ב כנספח 9.

39. כמו כן, בהתאם למידע המצוי ברשות המשיב, הרכב נשוא הערעור הוא הרכב היחיד שבבעלות התא המשפחתי.

* פלט "רכבים לישות" של המערער מצ"ב כנספח 10.

* פלט "רכבים לישות" של רביב מוסאי מיטל מצ"ב כנספח 11.

40. יוסף, כי גם בדיון קדם המשפט שהתקיים ביום 19.2.23, מסר המערער כי "רוב השימוש של הרכב הוא לטובת המקצוע" [עמ' 3, ש' 9], והדבר מדבר בעד עצמו. [ההדגשה אינה במקור - הח"מ].

41. הנה כי כן, מהאמור לעיל עולה, כי המערער אינו רשאי לנכות מס תשומות בגין רכישת הרכב, שכן הוא אינו נכנס בגדר אחד החריגים (המצומצמים) המתירים ניכוי מס תשומות בגין הרכישה.

המערער אינו זכאי לנכות מס תשומות מכוח תקנה 18 לתקנות מע"מ

42. תקנה 14 לתקנות מע"מ היא תקנה ספציפית וייחודית, הנוגעת לניכוי מס תשומות בשל רכישת רכב פרטי על ידי עוסק. ויודגש, עניינו של ערעור זה הוא בדרישת המערער לנכות מס תשומות בגין רכישת הרכב, ומשכך תקנה זו היא שחלה בענייננו, ולא תקנה 18 לתקנות מע"מ.

43. לעניין זה ראה ע"מ 1572-09-12 אינפו - סיסטמס בע"מ נ' מע"מ נתניה (נבו, 24.12.13)³, שם נדונה שאלת היחס שבין תקנה 14 לתקנה 18 לתקנות מע"מ. כבוד השופט (בדימוס) ד"ר א' סטולר, קבע כי תקנה 14 היא תקנה ספציפית בכל הנוגע לניכוי מס תשומות בגין מכירה של רכב פרטי לעוסק, בעוד שתקנה 18 היא תקנה כללית שעוסקת באפשרות לנכות מס תשומות באופן יחסי לשיעור השימוש בעסק:

"מקובלת עלי טענת המשיב שתקנה 14 הינה תקנה ספציפית לעניין (איסור) ניכוי מס תשומות בגין רכישת רכב פרטי, וגם מנימוק זה היא גוברת על תקנה 18 שהיא תקנה כללית שעוסקת כאמור בהוצאות מעורבות. יש לשים אל לב שתקנה 18 פותחת במילים "מבלי לפגוע בהוראות פרק זה", וגם מנימוק זה מלמדת היא שאין בכוחה לגבור על תקנות אחרות שבאותו פרק. לרבות תקנה 14 שגוברת עליה.

התוצאה היא שהוראות תקנה 14 גוברות על הוראות תקנה 18. עניינה של תקנה 14 הוא איסור ניכוי מס תשומות מהשכרה של רכב פרטי גם באותם המקרים שהשימוש ברכב המושכר נעשה כולו לצרכי העסק. עניינה של תקנה 18 הוא חלוקת המס כשמדובר בהוצאות מעורבות. כאשר מדובר במס תשומות בגין השכרת רכב איננו נכנסים לגדרה של תקנה 18 מאמר שניכוי המס נאסר בתקנה 14. התוצאה היא שדין הערעור להידחות. " [עמ' 10 לפסק הדין].

44. הדברים יפים ונכונים גם לענייננו. לפיכך, יש לדחות את טענת המערער לניכוי מס תשומות בגין רכישת הרכב על יסוד תקנה 18 לתקנות מע"מ.

³ ערעור שהוגש על פסק הדין לבית המשפט העליון נדחה - ע"א 1212/14 חב' אינפו סיסטמס בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף נתניה (נבו, 25.6.15).

45. בהקשר לתקנה 18 לתקנות מע"מ יצוין, כי טענת המערער לזכאות לניכוי מס תשומות על יסוד תקנה זו מלמדת אף היא, ומהווה הודאת בעל דין, לכך שהמערער אינו עושה שימוש ברכב אך ורק לצורכי העסק, ובפרט, לאחת החלופות המנויות בתקנה 14(ב)(2)(ב) לתקנות מע"מ.

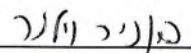
אפליה

46. בהמשך לדיון קדם המשפט שהתקיים בפני בית המשפט הנכבד ביום 19.2.23, פנה המשיב אל הגב' מזל סלמן, ולמר רונן אלעד (המאוזכרים בסעיף 33 לכתב הערעור), וכן למר שמואל סיהון (המאוזכר בסעיף 6.6 לבקשה להצטרף כידיד בית משפט ביחד עם השניים הנוספים), על מנת לבדוק האם הם זוכרים שהתירו ניכוי מס תשומות בגין רכישת "רכב מדברי". התשובה שהתקבלה היא, כי הם אינם זוכרים מקרה ספציפי כאמור. כן הוסיף מר רונן אלעד, כי ללא פרטי עוסק ספציפי קיים קושי לבדוק זאת.

47. לפני סיום יצוין, כי המערער מעלה בכתב הערעור טענות רבות, שכלל אינן עוסקות בהחלטתו המנהלית של המשיב, לרבות טענות לעניין חוקיות תקנה 14 לתקנות מע"מ. כמבואר ברישא, כלל טענותיו של המערער מוכחות על ידי המשיב, ומאחר שמדובר בטענות החורגות מהחלטתו המנהלית של המשיב (ההחלטה בהשגה) עליה הוגש ערעור זה, אין המשיב מתייחס לטענות אלו באופן ישיר.

48. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הערעור ולחייב המערער בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד כדין.

ניר וילנר, עו"ד
ב"כ המשיב

לירון ארצי, עו"ד
ב"כ המשיב